

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Hallgathatod-e ?

Ki Istentől van, hallgathatja az Isten beszédeit: azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok Istentől valók. (Ján. 8, 47.)

Istennek beszéde, — a Szentírás, — komoly követelményeket támaszt az emberrel szemben és a zsidókhöz írt levélben azt olvassuk róla, hogy: Az Istennek beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél és elhat a szívnek, a léleknek az iznek és velőnek megoszlásáig és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. — Istennek beszédével szemben nincsen fellebbezés, nincs alku. Amire Isten ígéje azt mondja, nem lehet, ne tedd, az ellen hiába próbál az ember a maga balga okoskodásával érvelni, az tilos marad mindörökké: és ha Isten beszéde azt mondja, eredj és cselekedd az elől nem lehet Jónás módjára elfutni, mert Isten megtalál a sötét hajófenéken is. Pedig az ember, hogy okoskodna Isten beszédével szembe. Mennyi mindenre mondja, hogy: azt még a jó Isten se kívánja. — Az Ur Jézus figyelmeztet, hogy aki gonoszt gondol, méltó a Gyehennára. Erre jön az ember és azt mondja: Gondolni mindent szabad. Isten beszéde határozottan azt parancsolja, hogy az Ő szent nevét hiába ne vegye az ember, mert az bűn. Erre az ember a maga tudáلكos okoskodásában kisüti, hogy az Isten nevének hiabavétele, sőt a káromkodás is csak — rossz szó. Isten ígéje szól: Odafelvalókkal törődjétek, ne a földiekkel, mert meghaltatok és a ti életek el van rejtve együtt Krisztussal Istenben. (Kol. 3, 2—3.) És az Ur Jézus világosan mondja: Ne aggodalmaskodjatok tehát és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. (Máté 6, 31—32.) És Jézus eme szavaival szemben az ember élete telve panasszal, jajgatással, aggodalmaskodással, a jövőtől való félelemmel. Amikor azután az örökkévalóságról van szó és — Isten ígéje szerint — a tanítványok riadtan kérdezik: Kicsoda

üdvözölhet tehát: Jézus pedig így felel: Emberknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges. Amikor az ember ezt sem hallgathatja, hanem a maga hitvány erőlködésében, vagy tagadja azt az üdvösséget, amelyért Jézus jött, vagy a maga jócselekedeteivel akarja ezt megszerezni. És még mennyi tanács, feddés, parancs van, hol Isten beszéde nem kedves az embernek. Igéje tulzás, annak kiélését szektáskodásnak nevezik. Valóban, nem is mindenki hallgathatja. Erről beszél az Ur Jézus is a fenti igében.

De ki hallgathatja Isten beszédét? Aki Istentől van. Erre megint azt mondják, hogy mindnyájan Istentől vagyunk. Hiszen mindenkít Ő teremtett. Minden bizonytal. De a bűn által eltévelyedve, a vele való közösséget megtagadva, a maguk vágyai, indulatai, vétke gondolatai és cselekedetei szerint járva, a bűn fiaivá lettünk és azért még újra hozzá nem térünk, nehéz, kínos és érthetetlen beszéde számunkra. De midőn Istent keressük, hogy a kapcsolat közöttünk helyre álljon, akkor szívesen hallgatjuk beszédét, elfogadjuk, ha szól hozzánk. Örülünk, ha vigasztal és nem leggyintünk lekicsinylően. Ha tanít, tanítását vágyakozunk magunkévá tenni és nem mondjuk tulzásnak, nehéznek és lehetetlen követelménynek. Ha dorgál, nem haragszunk, nem menekülünk, hanem megalázkodunk. És amikor keresztjének fölvetelére szólít, nem huzódunk, hanem készségesen engedelmeskedünk.

Kedves Lélek, az Ur Jézus pontosan és határozottan megállapítja, hogy ha neked nem tetszik Isten beszéde, hanem azt nehéznek osdinak találod, miért nem tetszik. Mert nem vagy Istentől való. Ezt Jézus mondja. Gondolataid, szavaid és tetteid elárlják földi származásodat. És ki nem tőle való, az nem az Ővé és az nem láthatja meg Isten országát. Mily szomorú kilátás az önigazságában, önelégültségben járó ember számára. De Ő azért jött, hogy megtéresen át az Ő drága szent vérében megtisztulva és ujászületve, egy megszentelt élet-

Tartalom.

1. Hallgathatod-e (I. j.) — 2. „A világ Istene” (A. I. O.) — 3. Tégy próbát a te szolgálóddal tíz napig (F. M.) — 4. „Bonner kutyá.” — 5. Az engedelmesség jutalma. — 6. Hazai hírek. — 7. Dr. Lüring Emil T. — 8. Az ezüst tojás (H. P.) — 9. Hírek a nagyvilágból. — 10. A kiadóhivatal — az olvasóhoz.

ben Istentől való lehess és Isten gyermekeinek tisztá, boldog, szabad életét élhesd. Ha nem hallgathatod Isten beszédét, óh jöjj Jézushoz, ki szívedet ujjíteremtve annak örvendező hallgatójává és azon keresztül országának örökösévé tesz. (l. j.)

„A világ Istene.“

A. I. O.

III. A Sátán befolyása elhat a keresztyén gyülekezetekig.

Ezt a Szentírás világosan bizonyítja. Az őskereszténység számára a Kor. I. 3, 3 — Kor. I. 5, 1 — Gal. 3, 1 és a mi időnk számára Tim. II. 3, 1 — Tess. II. 2, 3 — Máté 24, 11-12 szől erről. Miként a Paradicsom sem gátolta meg a gonoszt abban, hogy az embert az Istennel való boldog közösségből kitépje, ugy most sem nyugszik a gyülekezetekben. Nem ez a mostani gyülekezetek hiányossága is? Bármi is legyen a közösség, vagy Itelekezet neve. Az idők szellemének befurakodása az ami a mi erkölcsi felfogásunkat elferdíti és a mi erkölcsi alapunkat megrázza. A divathóbortban való részvét, a nyereségvágy, a világi nézetek, az a nagy zuhanás, melyről Tess. II. 2, 3 beszél, nem kint a világban megy végbe. Ily értelemben azok számára nincs bukás, mert nem volt az Atyával közösségük a Fiu által, Nem. Ez a bukás a keresztyéni egyházakon és gyülekezeteken belül történik. És Isten ígéje választ elé állit, melyről Jézus Máté 22, 14-ben szól: — Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. — A gyülekezetek vezetői és az egyházi lapok tele vannak a hívő gyülekezetekben előforduló ferdeségek panaszai.

IV. Sátán uralkodik az egyes embereken.

Ezzel értekezésünk körét egészen szűkre vonjuk. Így van az egyeseknél, nálad is, nálam is. Bibliámban alig található megrázóbb íge, mint Luk. 22, 3, hol azt olvassuk: — Beméne pedig a sátán Judásba, ki Iskariotesnek neveztelek és a tizenkettőből való. — Ez meg egyezik az olyan írás helyekkel, mint az Ef. 2, 2-3 és Gal. 5, 19-21. Ez démonizmus, sátáni megkötöttség. Ez nem mutatkozik mindig oly durva és leplezelen ábrázatban, mint annál a sok megszállottnál az Ur Jézus földi napjaiban, hanem szelidebb és burkoltabb formában látható. Ez a faj, minden időben nagyon el volt terjedve. Ki hazudik, azt nem Isten lelke kényszeríti, hanem a sötétség hatalma. Aki az erkölcstelenség bűnének valamely fajtájába merül, azt nem felülről vezetik, hanem alulról. Ki önruralmát és önfegyelmét elveszítve haragjának rabszolgája lesz, ez azt bizonyítja, hogy a sötétség hatalma alatt áll. Mi ezerszer

elhatározhatjuk, hogy ezentul másképp lesz, megjavulunk, többé nem tör ki rossz természetünk, — ha csak a Fiu nem tesz szabaddá hogy valóban szabadokká lettünk, bizony akkor mi a Sátán és bűn befolyása alatt maradunk. Bár ez nem mondható a szó szoros értelmében megszállott állapotnak, de alapjában véve mégis úgy van, mert az emberben a test uralma, a Sátán uralma. Csak akkor nincs kárhoztatásunk többé, ha Jézus Krisztus életterejének törvénye szabaddá tett a bűn és olyan hatalmak törvényétől, mely a testünkben uralkodik. (Róm. 8 1-2, 7, 23). A démonizmus uralkodhat a világ folyásán, a Kain bűnetől, az emberiség őskorán keresztül egészen az antikrisztusi időkig, amelybe a vég torkollik. Ez volt a világ Istene, aki az özönviz előtt, Noé napjaiban odajuttatta az embereket, hogy Istennek ilyen ítéletet kellett hozni: — Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben. (Móz. I 6, 3). Sátáni befolyás volt, mely a zsidókat Jézus napjaiban ily szavakra kényszerítette: — Nem akarjuk, hogy Ő rajtunk uralkodjék — Senki sem szolgálhat két urnak. Az egyiket el kell hagyni, hogy a másikhoz ragaszkodhassék. Aki a magasságos Istent hirdeti, az a hitleneket elvakító világ Istenének martaléka lesz? Lehetséges ez? Nem. Hála Istennek, nem. Mi hiszünk és várunk.

V. A Sátán uralmának vége.

Ez az Istennek célja. Ő igéri ezt az ősevangéliumban, mellyel már az emberiség történetének küszöbén találkozunk: — Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között, az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod. — Arra a versre utalunk, melyet Pál apostol Kor. I. 15, 24-ben ír, melyben arról van szó, hogy Istennek Fia megsemmisít minden birodalmat, hatalmat és erőt. És Isten a megígért célt a Jel. 11, 15-ben tárja elének, hol szinte mennyei hangon hallatszik: — E világnak országai a mi urunkéi és az Ő Krisztuséi, aki örökkön örökké uralkodik. És a Jel. 19, 16-ban a megdicsőült Krisztust látjuk, mint győzött, kinek neve ruhájára és derekára van írva: — királyoknak Királya, uraknak Ura. — És ebben a mi hitünk is részt vesz, mert nem tétlenül várjuk, míg Isten minket a kész dicsőséggel megajándékozzon, hanem tevékeny munkatársai vagyunk Istennek. Hiszen János levelében azt olvassuk: — Mert mindaz, ami Istentől született, legyőzi a világot és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? (Ján. I. 5, 4-5).

Az igaz keresztyénség nem ismer csüggedést. Az az öröm és tevékenység vallása. Nem az elpuhultaké, hanem a szilárdaké. (Kor. I. 16, 13). Telve kezdeményezéssel és isteni,

szent erőszakkal, mint Pál a Kor. I. 15. 75-ben mondja: — De hála az Istennek, ki a diadalmat adja nekünk a mi urunk Jézus Krisztus által. Az emberiség történetének az a vége, hogy az Istennek Fia minden ellenséget, a Sátánt a világ Istenét is lábai alá veti. És az idők kimenetele és az örökkévalóság bemenetele föltött ez olvasható:

Jézus a győző! Halleluja!

Tégy próbát a te szolgálóddal tiz napig.

(Dániel 1, 12.)

Az ember előbb mindent meg akar próbálni. Magát Istent is próbára teszi. Sokan beszéltek már mint Jákob: „Ha az Isten velem lesz és megőriz engem ezen az uton, amelyen most járok és ha ételül kenyeret, s öltözetül ruhát ad nekem és békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr lesz az én Istenem.” Tehát előbb Isten áldjon és segítsen, akkor az ember kész elismerni őt. Dánielnek más volt a nézete. Amikor rávette a felügyelőt, hogy próbálja meg az egyszerű kosztal, hitte, hogy az Úr megtartja őt és testvéreit frissességben és egészségben. Dániel számára ez nem kísérlet volt. Ő ismerte Istent és hitt benne. Az Ő segítségét eleve biztosnak tudta. Mert cselekedni hitben s ezért nyert ügye volt.

„Erre nem vagyunk képesek” halljuk sokszor komolyabb keresztyénektől is. „Ha vasárnap nem adok el és nem vásárolok, nem bírok megélni. Tizedet nem adhatok, ez sok. Barátaimat nem hagyhatom el, mert sok jót tettek velem. Ha ők világiak is, a velük való barátkozás nem fog nekem ártani.” De megpróbáltad-e már egyszer komolyan, hogy csak Istenrel számolj? Dániel megtette és jó volt. Próbáld meg egyszer egy ideig, mint Dániel tette tiz napig és azután mondj véleményt. Próbáld meg, hogy Isten megáld-e, ha a vasárnapot megszenteled, tizedet adsz, a világ barátságát kerülöd, a borrhól lemondasz és nem hódolsz szenvedélyeidnek. És ha esetleg több ideig kellene is várnod Isten válaszára, mint Dániel várt. Próbáld meg azért, mert az Úr követeli, a lelkiismeretedért, lelked üdvéért és Ő veled lesz.

(F. M.)

„Bonner kutya.”

Lax prédikátor, ki nagy áldással munkálkodott London keleti részén, egy alkalommal, egy hatalmas bérkaszárnnyában tett látogatást. Mialatt néhány asszonnyal beszélgetett olyan hangot hallott, mint az ugatás és mintha egy kutya mérgesen morogna.

— Hol van itt kutya? — Kérdezte. — Ugy látszik mérges állat lehet. — Füzte hozzá.

— Ez nem kutya. — Felelte az egyik nő. — Hanem a Bonner-kutya.

— Bonner-kutya? Hát az micsoda?

— Ez a mi szomszédunk — felelték neki. — Ha leissza magát, akkor úgy morog és ugat, mint egy kutya és ezért adtuk neki ezt a nevet.

Lax elhatározta, hogy meglátogatja ezt az embert és bekopogtatott hozzá. Egy asszony nyitott ajtót.

— Jó napot Bonnerné asszony. — Köszöntötte Lax. — Itthon van a férje? A nő kísért szemekkel állott előtte és Lax könnyen megállapíthatta, hogy férje alaposan elbánt vele.

— Igen itthon van. — Felelte az asszony. — De ma nem beszélhet vele, mert berugott és ilyenkor nagyon veszedelmes.

— Sose aggódjék amiatt. — Jegyezte meg a prédikátor. — Nekem nem árthat. — És azzal már be is lépett a szobába. Egy piszkos kereveten feküdt a szerencsétlen részeg. Midőn Laxot meglátta, morogni, majd ugatni kezdett és fogait vicsorgatta.

Jó napot. — Köszöntötte Lax és azzal leült melléje. A részeg föltápáskodott és rámondult. — Hát maga kicsoda és mit akar?

— Nagyon jól tudja ön, hogy én ki vagyok és mit akarok. — Felelte Lax.

— Igen. — Dohogott Bonner-kutya. — Ön a kis Lax és azt akarja, hogy mértékletességi fogadalmat tegyek.

— Nos valóban azt gondolom, hogy nem ártana ha egyszer azt tenné és Jézus által vágyakozna bűnétől megszabadulni. Mit gondol ön is Bonnerné?

A szegény asszony persze nem mert szólani Lax még ott maradt és egy óra hosszat beszélt a férfivel, ki mindjobban kijózanodott és értelmesebb lett. Ezt az embert már évek óta fenti csuifnéven emlegették, mert részeg állapotában valóban olyan volt, kinek durvaságától állatiasságától félni lehetett.

Néhány hét múlva, Lax annyira ment vele, hogy egy esti istentiszteleten megjelent. Az utolsó padban foglalt helyet és nagy figyelemmel hallgatta az igét. Majd újra jött és kevesebbet ivott. Végre egy vasárnap este elhatározta, hogy elfogadja az Úr Jézust és új életet kezd. Ezt megmondta a prédikátornak is. Elhatározását persze ismerősei is megtudták. Régi cimborái nem hitték, hogy megtérése állandó lesz, gondolták, hogy hamarosan visszaesik régi állapotába. De nem. Bonner-kutya új ember lett. Nagyon érdekes volt meglátni, mint alakult át élete, noha nem volt könnyű megváltozni, mert régi nyers beszédmodora ki-kitört és nagyon elszomorította, ha el-elszólta magát. De fölvette a harcot és győzött. Néhány év múlva elhagyta a várost és vidékre költözött. Mivel előbbi züllött élete csaknem tönkre tette szervezetét, hát ott kertészkedéssel és baromli-tenyésztéssel kereste kenyerét. Ámbár előbbi kicsápongó életének nyomait ott hordozta testében, de egy Istennel megbékélt és az Úr Jézusban hűvölködő lelkiélet szépségei mind job-

ban és jobban kidomborodtak és nyilvánvalókká lettek. Mint mikor egy régi házból fény világít, úgy világított ki lelke, gyöngé beteg testének szakadásain át.

A régi Bonner-kutya eltűnt és mint Bonner Vilmost ismerték, szerették és tisztelték.

Kedves lélek Bonner Vilmos Megváltója a te Megváltód is és Ő vágyakozik arra, hogy amit te nem tudsz életedben megváltoztatni, amit te lehetetlennek tartasz elintézni azt Ő elé hozd és megdicsőíthesse magát benned is.

Az engedelmisség jutalma.

És azonnal feljövén a vízből és látá az eget megnyilatkozni és a Lelket, mint egy galambot, ő reá leszállani: és szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes fiam, kibem én gyönyörködöm,

(Márk 1, 10—11.)

Ebben a történetben van egy szó, amely Márknál gyakran ismétlődik, mondhatnánk az Ur Jézus életének és munkájának a jelszava volt. Ez a szó — azonnal. Ha elvégzett egy munkát, úgy azonnal egy másikhoz fogott. Nem vesztegette az időt. Felnézett az Atyára és azonnal cselekedett. Megkeresztelése után azonnal kijött a vízből. Lukács még hozzá fűzi, hogy imádkozott. És ekkor három dolog történt: Az ég megnyílt. Isten Lelke leszállott, az Atya szólt. Ami ekkor történt, azt folytatódott egész életén át. Nyitott ég alatt élt Szentlélekkel eltelve és állandó beszélgetésben az Atyával. János írja, hogy miként Ő volt e világon, úgy vagyunk mi is. Ami Isten Fia számára készen állott, az itt van a mi számunkra is: a nyitott ég, a magasság ereje és az Atya szava.

Megnyílt az ég! Már egyszer megnyílt és pedig Jézus születésének órájában és a Urnak anyala mennyei seregtől kísérve leszállott. Ismét felnyílt, hogy be se záródjék az Ur fölött, hanem nyitott ég alatt járjon. Ezért mondhatta: — Köszönöm, hogy mindig meghallgatsz. — Összeköttetésben élt Istennel és állandó kapcsolatban a magasság erőivel. Gyakran olvassuk, hogy az égre nézett és ilyenkor bizonyosan nem a felhőket nézte, hanem tekintete azon túlhatolva Isten trónjáig ért. Ez az, amire nekünk is szükségünk van: egy nyitott égre felettünk és zavartalan összeköttetésre a felső világgal. A világ fiai ezt nem értik és aki erről beszél, azt rajongónak tartják. Sokan, kik magukat Isten gyermekeinek tartják, szintén nem tudnak erről. Megelégednek azzal, amit egykor a kegyelem órájában átéltek, amikor — mint mondják — Isten igéjének hatása alatt összetörték, bűneik bocsánatát nyerték — és ezzel megelégedtek. És ezen az alapon nevezik magukat megtérteknek. De ha Istennel

való kapcsolatuk és a kegyelem nyitott ege felől érdeklődünk, azt nem értik. Tudsz te már valamit a kegyelem e nyitott egeről? Akkor szép és nyugodt az élet, ha egy ilyen megnyílt ég alatt élhetünk, ha minden dolgunkban Istenhez fordulhatunk és tapasztalhatjuk, hogy füle, szeme, szive és segítő keze van számunkra.

És mivel kezdődött Jézus életében ez a megnyílt ég? Engedelmisségével, mellyel alávetette magát az Atya akaratának és kész volt a Getsemane és a Golgotha utját járni. A mi életünkben is számunkra akkor nyílik meg az ég, ha engedelmesen átadjuk magunkat Istennek készek vagyunk az Ő utján járni. Így élt Pál is egy nyitott ég alatt és így van a mi számunkra is elkészítve. Midőn az ég megnyílt Jézus fölött, mint egy galambot látta a Szentlelket alászállni. Hogyan, hát eddig nem volt Szentlelke? Hogyne lett volna, de a Lélek most állította szolgálatába, mint megbízásának végrehajtóját. Galamb képében szállott a Lélek Jézusra, hogy annak szelid és kedves képe szabja meg Üdvöztőnk további útjának jellegét. Istennek közvetlensége és nyájassága jelent meg benne. A megszeméyesített szelidég és alázat volt, ki ilyen alakban szállott Jézusra. Midőn egy alkalommal a szamaritanusok nem akarták befogadni Jézust, Jakab és János tüzet akartak kérni az égből mint Illés. Akkor azt mondta az Ur: — Nem tudjátok minemű lélek van tibennetek. (Luk. 9, 54-55). Krisztus lelke, a bárány természet lelke, mely szenved, hallgat és hordja a maga terhét. És miként a menny nyitva maradt fölötte, úgy maradt fölötte a Lélek is. Jézus egész élete ezen Szentlélek hatása alatt állott. A fehér galamb felröppent és megnyugodott az emberfián. Ezt nem a maga, hanem Isten erejével tette. Ezért volt egész élete az Atya dicsőítése és nem a maga tiszteletének keresése. Miként van ez a mi életünkben? Reánk is rászállott, mint galamb. A szelidség lelkét nem nagyra értékeli a mai világban. Többre becsülik a „férfias,” hősködő embereket. De Jézus nem volt férfi és hős — és mégis szelid és türelmes? Mihez kellett több bátorság — gyorsan nekirontani és Malkus fülét levágni, vagy csendben fogságot szenvedni? Melyik nagyobb hőstett, — az Atyát kérni, hogy tizenkét légio angyalt küldjön, vagy arcát odatartani az ütésre és leköpésre? Nagyobb hősiesség hangoskodni az utcán, — vagy mint bárány hallgatni a nyírás alatt és száját föl nem nyitni? Jézus nem volt talpig férfi? És mégis a Lélek galamb képében szállott rá és Ő annak hatása alatt maradt.

Igy kell nekünk is magunkévá tenni Istennek lelkét, hogy az velünk maradjon, betöltsön minket és serkentsen. Levelet kaptam egy missziós nővértől, ki hosszú ideig állott kint Isten szolgálatában. Rengeteget dolgozott és alig látta gyümölcsét, úgy hogy végül is elkeseredett és belefáradt a küzdelembe. Akkor

az Ur megnyitotta neki a munka titkát, hogy nagy különbség az, hogy mi dolgozunk az Urért, vagy Ő munkálkodik bennünk és általunk. Ha mi dolgozunk érte, akkor elfáradunk. Ez megától értetődik. Akkor a csalódás elkedvetlenít, de ha Ő dolgozik bennünk és általunk, akkor frissek maradunk. Akkor áldás nem tesz gögössé és a csalódás fáradtá, akkor mindig érezzük, hogy ez az Ur keze.

Kedves Testvérem a Szentlélek hatása alatt állasz? Mi az Ur lelke nélkül nem élhetünk közösségben vele. Minden munkánkban, helyzetünkben szükséges annak hatása és vezetése.

De mikor szállott a Szentlélek Jézusra? Midőn a keresztségnél elhatározta, hogy az Atya teljes akarátának aláveti magát. Az vagyon irva, hogy a Lélek azoknak adatik, kik engednek Neki. És akkor a harmadik esemény, mi a Jordánánál történt: egy hang hallatszik a mennyből: — Te vagy az én kedves fiam, kibem gyönyörködöm. — Az Atya szólt hozzá hangosan és érthetően. Atyai tetszését nyilvánította ki neki. Miért? Mert a Fiu kész volt akarátának engedelmeskedni. Isten tetszése nem az engedelleneken, hanem az engedelmeseken nyugszik. Ismertem egy testvért, ki áldott munkát végzett egy gyülekezetben. Egyszer csak az anyaházból értesítés jött, hogy más helyre helyezték. Ekkor a gyülekezet felszólalt: — Nem testvér, Őn nem hagyhat itt minket. Magának itt kell maradni nálunk. — És a testvér hallgatott a rábeszélésre. Kilépett az anyaházból és ott maradt. De nem sokára azt vették észre az emberek, hogy az a testvér nem az, aki volt. Nélkülözhetetlenek, pótolhatatlanok tartotta magát és nagyon kiálhatalan lett. Hiányzott Isten áldása a munkáján. Isten soha nem áldja meg az engedetlent, csak az engedelmet. Ha mi vágyakozunk Isten tetszésére, úgy a mi életünknek az engedelmes életének kell lenni. És akkor velünk is beszél az Ur, mint Jézussal beszélt. De nemcsak itt beszélt az Atya az Ur Jézussal, hanem más alkalommal is szólt hozzá és így egy teljes benső kapcsolat és összhang volt az Atya és Fiu között. Így lehet a mi életünkben is. Ha a mi életünk egy engedelmes élet, akkor Ő szól hozzánk lége és Szentlelke által.

Az ég megnyílik fölöttünk, a Lélek jön és az Atya szól hozzánk, ha mi készek vagyunk engedelmeskedni neki, utján járni, hova Ő vezet. Vajha ajándékozna az Ur mindnyájunknak a megnyílt eget, Szentlelkének galambját és az Atyának beszédét, mint az engedelmes juttalmát. (Modersohn u.).

Hazatérés. Ihárossy József a kaposvári gyülekezet tagja, október hó 17-én 54 éves korában az örökházába költözött. Elhunyt testvérünk hosszab ideje szenvedett asztmában, de e betegsége dacára hűségesen iparkodott a testvéri közösséget táplálni. Még halála napján résztvett és imádkozott az esti istentiszteleten s onnan hazamenet hívta el az Ur. Halálának e körülményei megdöbbentő komolysággal tárják elénk Megváltónk szavait: — Boldog az a szolga, akit az ő ura mikor hazajő, ily munkában talál. (Máté 24, 46). — Téged ily munkában talál-e?

Döbrössy Lajos mohamedán misszionárius október utolsó napjaiban tért vissza munkahelyére családjával együtt. A bulgáriai mohamedánság most különösen sok nehézséget gördlt a missziómunka elé, ezért nyomatékosan ajánljuk olvasóink figyelmébe és imádságos szeretetébe mohamedán misszió munkákat.

Labdarugóból evangélista. Érdekes vendége lesz Magyarországnak. November 27-től december 10-ig Budapesten fog munkálkodni Stewart A. Jakab skót evangélista, ki egyike volt a szigetország legkiválóbb futballistáinak. Szülei már születése előtt evangélista szolgálatra ajánlották fel Istennek és az imádság győzött: a már nagy hírnévre vergődött játékos egy mérkőzés alatt összetört és elfogadta Jézust megváltójának és királyának. Most már hosszú évek óta egészen az evangélium szolgálatában áll. 3 év óta Európa különböző országait járja be és mindenütt a legnagyobb termekben, ezekre menő hallgatóság előtt tesz bizonyosságot. Jelenleg Belgrádban fejez be egy evangélizáló hadjáratot, utána Szófiát, Athént és Isztambul keresi fel. November 24-től december 3-ig hitmélyítő előadásokat fog tartani nálunk, december 4-től 10-ig pedig széles körök előtt fog evangélizálni. Az összejövetelek rendezősege már előre felhívja a figyelmet ezekre az összejövetelekre és kéri az egyházak és egyesületek vezetőit, hogy ezekre a napokra lehetőleg ne tegyenek semmi előadást. Reméljük, hogy Stewart Magyarországon is azzal az áldással fog munkálkodni, mint előzőleg Európának már kb. 15 országában, hol a Szentlélek mindenütt bizonyosságot tett Istennek e hűséges és alázatos eszköze mellett.

Dr. Lüring Emil †

Október hó 14-én hajnalban, hosszas szenvedés után 74 éves korában Isten népének nyugodalmába tért dr. Lüring Emil a Püspöki Methodista Egyház frankfurti szemináriumának tanára. Hazai gyülekezeteink, nem igen ismerték, de prédikátoraink között talán egy sincs, ki e nagy tudású és épen ezért szerény és jámbor professzor előadásait hosszabb vagy rövidebb ideig ne hallgatta volna.

Az elhunyt tanár valóságos nyelvzseni volt. Már fiatal egyetemi hallgató korában tizenkét nyelven beszélt és ennek dacára rendkívül szerénység, kedves közvetlenség jellemezte. Midőn Fowler püspök 1889-ben az európai konferenciákat látogatta, a fiatal dr. Lüringben olyan kísérelőt talált, ki az északi országokban minden nyelven tolmácsolhatta beszédeit. Később a singapurei angol—kinai iskolának lett a tanára, ugyanakkor maláji nyelven is hirdette Isten igéjét a bennszülötteknek.

Evekig munkálkodott a feketék között, míg 1909-ben a frankfurti szeminárium tanára lett. A több mint 25 nyelven beszélő professzor, isteni adományait mindenkor az Ur szolgálatá-állította. Míg messze a távoli szigeteken, tanár, lelkész, uttoró, természettudós, gyarmatosító, szótáríró volt, itthon ezeket ragadt magával érdekesítő és mély misszió előadásaival, melyeket a távol kelet pogányvilágból tartott. De nem a nagy tudás, a széles látókör és az a sok tapasztalat, — melyet hosszú munkálkodása alatt a legkülönbözőbb országokban és népek között szerzett, — tették őt oly értékesé közöttünk, hanem az a gyermeki hit és mély, komoly és természetes jámborság, mellyel Megváltóján csüngött és munkájáért égett.

Es midőn e néhány sorral, kegyelettel áldozunk emlékének, szívünk elszomorodik, hogy egyházunk, a misszió egy megszentelt eszközzel szegényebb lett; de örömmel és vigasszal tölt el az a tudat, hogy testvérünk oda költözött, hol nincs fekete, fehér ember, hanem csak Megváltónkban üdvözölt lelkek és minden és mindenkben Krisztus.

Az ezüst tojás.

Egyszer egy herceg megajándékozta menyasszonyát egy művésziesen vésett ezüst tojással, melynek szépségében nem győzött eleget gyönyörködni a hercegisasszony. De milyen nagy lett öröme, mikor egy gyenge rugó nyomására a tojás föl pattant és az ezüst burokban egy sokkal művésziesebben kidolgozott arany tojás volt. De még ez nem volt minden, mert az arany tojásnak is volt egy kis rugója

és ha ezt megnyomta, az is kinyílt és legnagyobb csodálkozására az egy csodaszép értékes drágakövet tartalmazott.

A hercegnőnek ily sorrendben kapott ajándékához hasonlíthatjuk azt a gazdag kegyelmi ajándékot, melyet a legnagyobb meglepetéssel vehetnek át a mennyei vőlegénytől azok, akik a bűnt és a világot elhagyva az Urral összeköttetésbe lépnek. Mily nagy az öröme annak a bűnösnek, aki őszinte bűnbánaton, töredelmen, kegyelem és üdvéhségen keresztül az Urban békét és nyugalmat talál. Az Ur szívének sóhaját meghallva, a Lélek által bizonyoságot nyújt, hogy valóban Isten gyermeke. Ha a nyomorúság öröme, ha a panasz ujjongásra, ha a kérés dicsőreke változik: ha Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, a szívbe költözik: ha az Ur szeretete kitöltötte a szívet, ha egy új élet erejének részesévé lehet valaki. Ki tudja ezt a boldogságot leírni? Csak az, aki azt maga is tapasztalta és átélte. És ha a Jézusban megnyilvánult megváltó hatalomnak teljesebb és nagyobb megnyilatkozása nem is volna, úgy már maga a megigazulás és ujjaszületés kegyelmi ajándéka is elég volna arra, hogy aki ezen ajándékok részese, örökké áldja és magasztalja a nagy ajándékozót.

De hála Istennek, miként az ezüst tojásban az arany és abban a drágakő volt és miként a hercegnő az egyik meglepetésből a másikba esett, miután az ezüst tojást felnyitotta, az Urnak első kegyelmi kinyilatkoztatása mérhetetlenül többet tartalmaz magában, mint azt a kegyelemben részesült lélek első pillanatban megláthatná. Most gyermekségre emelte az Ur és ezért Istennek örököse és az Ur Jézus részesestársa. Neki mindahhoz joga van, amit Jézus drága vérén megszerzett és ha tovább is világosságban jár, úgy az Ur szent lelke mindjobban megvilágosítja Krisztusban nyert kiváltságát és megmutatja az elrejtett rugókat, melyek által mélyebben behatolhat Isten mérhetetlen kegyelmi gazdagságába.

A herceg fejedelmi ajándékába zárt aranytojás, a lelki életben Isten további kegyelmi ajándékainak képe, melyeket az irás, mint a szív tisztaságát, mint teljes megszentelődést, mint tökéletes szeretetet és az Isteni akaratnak belöltését említi. Ami Isten első és második kegyelmi ajándéka között a különbség, azt könnyebb magunknak megtapasztalni, mint leírni. Ugyanaz a kegyelem, de gazdagabb mértékben, ugyanaz a Lélek, de teljesebben, ugyanaz a világosság, de tisztább és fényesebb, ugyanaz a szeretet, de isteni mértékben. Ugyanaz a közösség Istennel, de bensőbb és zavartalanabb, ugyanaz a béke, de folyóvízhez hasonló, mely átömlik a lelken. Ugyanaz az öröm, de kimeríthetetlen. Ugyanaz a győzelem, a kísértések fölött, de könnyebben és biztosabban harcoljuk meg, mert nem lakozik az el-lenség, mint egy gonosz áruló a szívünkben.

A lélek ugyanazon gyümölcsseit teremjük, de azok könnyebben fejlődnek, mert megtisztítottuk a kertet a gatzól és a szöllőt a vadhajlástól. Ez egy új, magasabb, győzelemteljesebb élelbe való áttörés, mely éppen úgy különbözik az előbbtől, mint Izrael népének élete az igéret földjén különbözött a pusztai vándorlástól.

De miként az aranytojás, melyet a hercegnő az ezüst talált, nem volt az egész ajándék, melyet vőlegénye adott, hanem még egy pompásabb is várt rá, így van a dicső üdv-tapasztalatokkal is. Ez távolról sem egy befejezett mű, mely már nem fejlődhetne, mert a teljes megszentelődés tulajdonképpen egy újabb kezdete a magasabb lelkieletnek, egy új isteni töké, mellyel mi gazdálkodhatunk és drága kincseket gyűjthetünk az örökkévalóság számára. Aki az ezüst után az arany kegyelmi fókot megtalálta és a tapasztalatoknak eme világosabb fényében előbbre jutott, mint a hercegnőnk esetében, nemcsak egy meglepetés vár, hanem az Ur Jézus követésében egyik meglepetés után a másikban lesz része. Miként meglepetés várt Ábrahámra Moria hegyén, hol visszakarta Izsákot és övé lehetett úgy, mint soha azelőtt. Vagy József meglepetése, midőn a gyalázat után az Ur Egyiptom urává tette; Vagy Jób meglepetése, midőn visszanyert mindent, mint könyvének utolsó fejezetében olvashatjuk. Az Ur akaratában való megnyugvás tökéletes engedelmség után találjuk meg azt a drágakövet, amely utra a szeretet gyakorlása és felebarátaink boldogságáért munkálkodó, önmegtartó tevékenységen keresztül jutunk. Egy könny a szenvedőkért, egy meleg kézszorítás, egy vigasztaló szó, egy csekély adomány, ezek mindig készen lehetnek. És ezek nem ritkán vannak a megvetés, a szegyen, a félreismerés takarójával letakarva: vagy a drágakő áldás egy szomorú élet titokteljes vezetésében jön. Az ilyen próbák után az Ur olyan közel van hozzád, mint soha azelőtt. Ezért utasítanak vissza minden részvétet Istennek azon gyermekei, kik ilyen megpróbáltatásokon mennek át. Minden egyes megpróbáltatásnál azzal számolnak, hogy abban van a drágakő elrejtve. És mi lesz egykor, ha az utolsó burok fölpatlan és mi egy Lázár meglepetését éljük át, ki a legmélyebb nyomorúságból a világosság, élet és dicsőség birodalmába találta magát. És amikor az Ur eljövetelekor, a föld és a tenger a hajottakat kiadja és Ő, Aki a Föltámadás és az Élet, nyomorúságos testünket átváltoztatja, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, akkor ez egy újabb meglepetések sorozatának kezdete lesz.

Oh Istennek gyermeke, az ezüst tojás birtokában, — mely az ujjaszületés és megigazulás, — vedd tudomásul, hogy az Ur neked még többet szánt. Ebben az ezüst tojásban fekszik az arany. Legfontosabb teendőd legyen

ezt keresni és megtalálni. Alázkodj meg és szenteld oda magad, nyujtsd ki hitkarjaidat és Ő, Aki mindenkor hű, amit megígért, a tökéletes megmentés dicső tapasztalatában fog részesíteni. És te Isten gyermeke, e dicső üdv-tapasztalatok birtokában, láss utána, hogy föltáruhanak előtted a titkok, melyek a gyémántot rejtik. És az Ur világosságról világosságra fog vezetni, míg egykor szemtől szembe láthatod és az örök dicsőségben örvendezhetsz.

H. P.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Több, mint 28 millió biblia. A Württembergi bibliatársulat 1936-ban összesen 836.196 bibliát és bibliarészt terjesztett el. Ebből Németországra 732 ezer esett, míg a többi külföldre küldték. Egyébként a bibliatársulat 1812 óta 28 millió Szentírást adott el.

Ébredési mozgalom Ausztráliában. Egy új ébredési mozgalom indult meg Ausztráliában, amely különösen a középiskolákban és az egyemeneken érezteti áldásos hatását. Különösen súlyt fektetnek az ige olvasására és imádkozásra. Az összejövetelek az oxfordi csoport mozgatoma példájára alakulnak és „halászgylés”-eknek nevezik.

Pályázat a legjobb istentagadó költeményre. A szovjetországi istentagadók pályázatot tűztek ki egy istentagadó versre. A díj 25.000, 15.000 és 10.000 rubel. A költeménynek istentagadást és forradalmi eszméket kell magában foglalni és minden nyelvre könnyen lefordíthatónak és ifjuság számára könnyen szavalhatónak kell lenni. Külföldiek is részt vehetnek a pályázaton, amennyiben az istentagadás hívei... Eddig a hír. Ezzel szemben Isten igéje így szól: — Ime szájjakkal csácsognak, ajkaikon szabják vannak hisz úgy mond, kicsoda hallja meg? Te pedig Uram nevedet őket és megcsufolod e pogány népet. (59. zsolt. 8—9.)

A kiadóhivatal — az olvasóhoz.

Közeledik az év vége és a Békeharang a 29-ik évfolyamába lép. Az örökkévalóságban nagyon rövid, de egy ember, vagy egy ujság életében bizony nem csekély idő ez a majdnem három évtized. Ezen idő alatt változtak a szerkesztők, a körülmények, a terjedelem, sőt nem egyszer más fejléceket is kapott, de a cél mindig egy maradt: — minden és mindenkiben a Krisztus. Lelkeket hozzávezetni, lelkiépülést, üdülést, tanítást nyújtani. Az Ur segítségével ezt a célját akarja a Békeharang a jövőben is,

fokozottabb mértékben betölteni, de ehhez szükség van arra az olvasótáborra is, amely eddig is imáiban, anyagilag, erkölcsileg szeretettel állott mellette. Szükséges, hogy e tábor a lap terjesztésben szintén kivegye részét.

De hogyan? Ime néhány iránypont.

1. Imádkozzunk érte. Szeretettel megkérdezlek kedves hívő olvasóm, szoktál-e imádkozni a Békeharangért? Ne feledkezz meg róla.

2. Fizess elő pontosan, hogy tényleg elő és ne hátul fizető légy.

3. Ha számonként veszed, akkor is iparkodj pontos lenni. Gondolj arra, hogy 20 fillér ára lelkiépülést bizonyít nyujt egy-egy számnál. Gondold meg, hányszor adsz talán fölöslegesebb helyre 20 fillért.

4. Ha módodban van, fizess elő más számára is. Maradandó, missziót támogató, léleképítő ajándékot adsz, ha egy-egy rokonod, ismerősöd számára előfizeted. 2 pengőért egész éven át épülhet a karácsonyi, újévi, születésnapi, vagy más alkalmi ajándékból. Mily szép volna, ha minden gyülekezetben lenne néhány, ki ilyen ajándékot adna.

5. Szerezz magad is egy-két előfizetőt. Bizonyára van ismerősöd, rokonod, kinek megtetszik és előfizet, vagy számonkint megveszi, de te eddig nem hívtad fel a figyelmét.

6. Ne szerénykedj, hanem ha alkalmas és módod van, járulj a lap előállításához rendkívüli adománnyal is. Ez is missziói munka, mert sok példányt osztunk és küldünk szét röpirat gyanánt.

Nagyon üdvös volna, ha közösségeinkben valaki elvállalná a lap kezelését és a Békeharang ügyének állandó napirenden tartását.

Midőn a fentiek figyelembe vételét kérjük, szeretettel felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy azok az új előfizetők, kik 1938-ra karácsonyig előfizetnek, a decemberi terjedelmesebb számot már megkapják.

Testvéri szeretettel
a „BÉKEHARANG”
kiadóhivatala.

I R O D A L O M

Maradj velünk! Erre kérték az Emmaus felé haladó tanítványok a halálból életre kelt mestert. Maradj velünk! Ezzel az igével indult útjára a Fébe 1938. évi leszakító naptára, hogy olvasóit nap-nap után a megtartó Krisztus felé segítse, akinek a velünk léte, velünk maradása mindennél felettebb való. Aki a naptárt ismeri, megvásárolja azért, mert nem tudja nélkülözni, annak pedig, aki még nem ismeri, szeretettel ajánljuk. Külön is felhívjuk a figyelmet a naptár tartalomjegyzékére, mely az egyes történetek, elbeszélések, hasonlatok stb. fogalom szerinti csoportosítását tartalmazza s ezzel alkal-

mas segédeszközzé lett igehirdetők számára is. A leszakító naptár ára P 1'40, fekete egész vászonkötéses könyvalakban P 1'60; megrendelhető a gyülekezetek, esetleg a kiadóhivatal után (Fébe könyvkereskedés Budapest, VII. Damjanich u. 25). Iratterjesztőknek, viszonteladóknek megfelelő százalék.

A Magyar Keresztyének Naptára leszakító bibliai tömbnaplár 1938-ik évfolyama október első felében megjelent. A legrégebb és leggazdagabb tartalmu magyar kiadásu tömbnaplár irógárdájából Ravasz László dr. és Dr. Kapi Béla püspökökkel az élén felemlítjük dr. Kovács J. István, Nyári Pál, Turóczy Zoltán, Györy Elemér, br. Podmaniczky Pál, Enyedy Andor dr., Nagy Ákos, ifj. dr. Szabó Aladár, Szabó József, Vargha Tamás, Dömötör Ilona munkatársakat, de a többi, mintegy 50 munkatárs is a keresztyén tapasztalatnak, az isteni vigasztalásnak, az erők forrása megmutásának nagy gazdagságát halmozza fel a naptár minden egyes lapján. A rövid bibliamagyarázat és ahhoz fűzött kedves illusztráción kívül a naptár a bővebb bibliatanulmányozáshoz is segítséget nyújt bibliai vezérfonalával. Házi áhitat tartására sokszáz és száz családban használják és erre áldott eszköznek bizonyult. Ára: maga a tömb P 1'20, művészi hátállal P 1'60, könyvalakban P 1'60. Megrendelhető a Bethánia könyvkereskedésben Budapest, VIII. Gyulai Pál u. 9. 10. Példányon felüli megrendelésnél 25 százalék árengedmény.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET?

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor,
csütörtökön este 7 órakor.

BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órakor.

DOMBOVÁR: Bezerédy u. 27.

Vasárnap d. e. 10. este 7, Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4 és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHÁZA: Dessewffy-tér 10.

Vasárnap d. e. és este.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstöckl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomatott: »Kultura« könyvnyomdában.
Kaposvár, Gróf Tisza István-utca 1/a
Nyomdáért felel: HENCZER ISTVAN.